СЧЕТОВОДНА ПОЛИТИКА

НА

"КРИП -МАТЕЕВ" ЕООД

Счетоводната политика на "КРИП -МАТЕЕВ" ЕООД е съвкупност от специфични принципи, изходни положения, концепции, бази, процедури и практики, прилагани във фирмата за счетоводното отразяване на финансово-стопанската й дейност. Счетоводната политика на фирмата е счетоводния модел на отчитане и представяне дейността и състоянието й.

I. Източници за разработване на Счетоводната политика

Счетоводната политика на фирмата на юридическото лице е разработена въз основа на:

- Търговският закон и Нормативни актове за счетоводството
- Закона за счетоводството и национални счетоводни стандарти, Наредбата за документооборота на фирмата,
- Индивидуалния сметкоплан.
- Нормативни актове, засягащи дейността на фирмата-ЗКПО, Кодекса на труда, ЗОДФЛ.

II.Счетоводни принципи, използвани при разработването на Счетоводната политика.

Счетоводната политика на фирмата на юридическото лице е разработена в съответствие с принципите, определени в Закона за счетоводството:

1. Документална обоснованост на стопанските операции -документирането на всяка стопанска операция се извършва въз основа на счетоводен документ.
2. Предпазливост-разумно оценяване и отчитане на съдържанието на стопанските операции с оглед получаване на действителен финансов резултат за отчетния период. През отчетният период се отчитат всички предполагаеми рискове, евентуални загуби за бъдещи отчетни периоди, обезценяване на активи и пасиви и се допуска компенсиране на вземания и задължения от едни и същи контрагенти.
3. Независимост на отчетните периоди-отчетният период се разглежда сам за себе си, независимо от обективната му връзка с предходния и следващия отчетен период.
4. Стойностна връзка между краен и начален счетоводен баланс- съставения счетоводен баланс в края на един отчетен период е начален баланс за следващия отчетен период.
5. Действащо предприятие-при съставянето на баланса на фирмата не се предвижда или не съществува необходимост да се ликвидира или да се ограничават съществено мащабите на дейността.
6. Възможно запазване на счетоводната политика от предходния период - постигане на съпоставимост на счетоводните данни и показатели през различните отчетни периоди, като изключения се допускат само за постигане обективна и точна информация или промяна в закони.
7. Текущо начисляване-приходите и разходите от сделките и събитията се отразяват счетоводно в момента на тяхното възникване, независимо от получаването или плащането на паричните средства и са представени в счетоводния отчет за периода.
8. Съпоставимост между приходите и разходите - разходите, извършени във връзка с определена сделка или дейност, се отразяват във финансовия резултат за периода, през който фирмата черпи изгода от направените разходи. Получените приходи се отразяват за периода, през който се отчитат разходите за тяхното получаване.
9. Историческа цена - стойността, по която активите, пасивите и капиталът са записани в момента на тяхното придобиване или възникване.
10. Предимство на съдържанието пред формата - сделките и събитията се представят в годишния счетоводен отчет в съответствия с тяхното икономическо съдържание, същност и финансова реалност, а не формално според правната им форма.
11. Вярно и честно представяне - обективно и непреднамерено представяне на сделките и събитията в счетоводните отчети.
12. Същественост - степен на полезност на счетоводните отчети.

Разработването на Счетоводната политика въз основа на изброените по-горе принципи е имало за цел:

- законосъобразност при организацията на счетоводното отчитане;
- пълно и достоверно отразяване на информационното съдържание на стопанските операции;
- обективно и точно, количествено и качествено измерване на счетоводната информация във вид на счетоводни реквизити и показатели;
- документиране на стопанските операции в момента на тяхното осъществяване;
- хронологична регистрация и систематизация на всички счетоводни документи за осъществени стопански операции въз основа на съдържащите се в тях реквизити и показатели;

- синтетично и аналитично отчитане на стопанските операции и обекти;
- текущо и периодично оценяване на активите и пасивите;
- приключване на счетоводните сметки, книги и регистри в края на отчетния период и установяване на финансовия резултат от дейността на предприятието, както и размера на дължимите данъци;
- осигуряване на информация за съставянето на годишния счетоводен отчет.

Управителят на фирмата определя настоящата счетоводна политика, която дава сигурност, че информацията във финансово счетоводните отчети е:

- необходима и съществена за взимане на решения от потребителите на финансови отчети;
- надеждна,т. е.:

  Представя достоверно резултатите и финансовото състояние на фирмата.
  Отразява икономическата същност на събитията и операциите, а не просто тяхната правна форма
  е неутрална и безпристрастна
  е предпазлива
  пълна с всички съществени за фирмата аспекти.

III.Елементи на счетоводната политика.

Счетоводната политика на фирмата съдържа следните основни елементи:

- Индивидуален сметкоплан на дружеството;
- Форма на счетоводството;
- Прилаганите правила за текуща и периодична оценка на активите и пасивите;
- Прилагани методи за последваща оценка на ДМА
- Методи за оценка на материалните запаси при тяхното потребление или отписване по други причини ;
- Методи за амортизация на материалните и нематериалните дълготрайни активи;
- Политика на преоценка на краткосрочните финансови активи;
- Критерии за признаване на приходите от продажба на стоки и услуги;
- Прилагани договори за строителна дейност;
- Изчисляване на показатели, характеризиращи финансовото състояние на фирмата с анализ и оценка, направени в сравнение със същите показатели за предходния отчетен период.

IV.Индивидуален сметкоплан

При разработването на индивидуалния сметкоплан на фирмата са взети предвид действащите нормативни актове, организационната и управленска структура на фирмата, спецификата и технологията на дейността и използваните програмни продукти. Счетоводните сметки в индивидуалния сметкоплан съдържат сметки с трицифрени и четирицифрени номера, както и аналитични сметки, номерирани и подредени според принципите за класификация на сметките в Националния сметкоплан.

При съставянето на индивидуалния смекоплан е използвана разгъната система за класификация на сметките, която включва раздели, групи, сметки и синтетични сметки с четирицифрена номерация.

V. Форма на счетоводството

Приетата форма на счетоводството е имала за цел осигуряване на обективност, точност, пълнота, достоверност, достъпност, навременност, сравнимост и завършеност на финансово-счетоводната информация. С оглед на това автоматизираната обработка на счетоводната информация е била насочена към създаване на постоянни информационни масиви, които играят ролята на счетоводни регистри. Така създадените счетоводни регистри са открити към 1 януари и се приключват задължително към 31 декември. При съставянето на счетоводните статии за стопанските операции са поставяни регистрационни номера на всяка статия.

При разработване на формата на счетоводството са създадени възможности за:

1. предварителен и текущ контрол върху първичната счетоводна информация;
2. синхорнизирано осъществяване на хронологичното и синтетичното счетоводно отчитане;
3. възможност за включване на допълнителни задачи;
4. логическо преобразуване на счетоводната информация при нейната обработка и използване;
5 предоставяне на необходимата счетоводна информация за вземане на управленски решения, за данъчното облагане и за опазване на собствеността;
6. възможност за последващ финансов и данъчен контрол;
7. информационно взаимодействие със статистиката въз основа на утвърдените национални класификация.

Във фирмата е въведена централизирана форма на отчетния процес, при която активите и пасивите му се отразяват текущо. При така приетата форма на счетоводството в предприятието се съставят съответните счетоводни документи – баланс, отчет за приходите и разходите, оборотна ведомост и справки за изготвяне на годишната данъчна декларация на фирмата, като самостоятелна отчетно-обособена единица, при стриктното спазване на Индивидуалния сметкоплан.

VI. Правила за текуща и периодична оценка на активите и пасивите

Активите и пасивите на фирмата при тяхното придобиване се оценяват, както следва:

-цена на придобиване;

-справедлива цена.

Цената на придобиване включва покупната цена на всички разходи по привеждане на актива в подходящ за ползване вид. В нея се включват всички разходи, без значение дали те са направени на територията на страната или извън нея. Цена на придобиване се използва за всички активи, които се придобиват от фирмата и тя може да бъде надлежно определена.

Справедливата цена е продажната цена, борсовата или пазарната цена. Справедливата цена се използва в следните случаи- продажба на активи.

VII. Дълготрайни материални активи

Дълготрайни материални активи /ДМА/ са установими нефинансови ресурси, придобити и притежавани от фирмата, които:

- Имат натурално веществена форма
- Се използват в дейността на фирмата – реализация, извършване на услуги и управление.
- Се използват повече от един отчетен период.

Критерии за признаване на ДМА:

- Отговарят на определението за ДМА
- Стойността на актива е надлежно определена и е адекватна на мащаба на дейността и равна или по-голяма от стойността на две минимални работни заплати.
- Фирмата очаква икономическа изгода, свързана с конкретния актив.

Дълготрайни материални активи са:

1.Земи /терени/. Фирмата не притежава.
2.Сгради и конструкции. Фирмата не притежава.
3.Машини и оборудване. Фирмата не притежава.
4.Съоръжения. Фирмата не притежава.
5.Транспорти средства. Фирмата не притежава.
6.Компютърно оборудване. Фирмата притежава.
7.Обзавеждане и трайни активи. Фирмата притежава
8.Други дълготрайни материални активи. Фирмата не притежава.

ДМА се оценяват първоначално по цена на придобиване.Цената на придобиване включва покупната цена и всички преки разходи свързани с привеждането на ДМА в работно състояние, което да отговаря на неговото предназначение.

Последващи оценки на ДМА - Такива не са извършвани

IX. Методи за амортизация на материалните дълготрайни активи

Във фирмата са амортизируеми всички дълготрайни материални активи.

Амортизация се начислява от месеца, следващ месеца на придобиването на дълготрайния актив или въвеждането му в експлоатация.

Избраните методи за амортизация във фирмата на всеки дълготраен актив отразяват пропорционално консумирането на икономическата изгода от него.

При определяне на полезния срок на ползване се отчитат предполагаемото физическо износване, моралното остаряване и възможните юридически ограничения върху ползването на актива – правни и фактически. Приетият полезен срок на ползване за част от активите собственост на едноличния търговец не се различава от данъчно признатия срок, поради което в предприятието не се формират и отчитат временни разлики.

За всеки амортизируем актив или група еднородни по вид и еднакви по стойност амортизируеми активи е разработен и утвърден амортизационен план.Планът съдържа дата на придобиване, дата на въвеждане в експлоатация, полезен срок на ползване, отчетна стойност, остатъчна стойност, амортизационна сума, методи на амортизация, амортизационна норма, годишна амортизационна квота, дата на отписване .

Въз основа на индивидуалните амротизационни планове за всеки амортизуем актив се съставя обобщен амортизационен план за годината за всички амортизуеми дълготрайни активи, който съдържа номер по ред, номер на групата, наименование, инвентаризационен номер на актива, отчетна стойност, годишна амортизационна квота, общо по месеци, начислена до момента амортизация и балансова стойност.

За всички притежавани дълготрайни материални активи се прилага линеен метод на амортизация.

Годишният размер на амортизациите е равен на данъчно признатите съгл. чл. 22 ал.2 от ЗКПО.

X.Разходи за ремонт и подобрения на ДМА и техническото обслужване на дълготрайни материални активи.

Не са извършвани такива през финансовата 2016 година.

XI. Отчитане на краткотрайни активи

1.Материалните запаси включват материали и налична стока по цени на придобиване.

През финансовата 2016г. материалните запаси се оценяват при тяхното потребление по метода средно претеглена цена за отчетния период.

Няма незавършеното производство .

При отписване на стоково-материалните запаси при тяхното потребление се използва по метода средно претеглена цена за отчетния период.

Има налични в края на годината материални запаси .

2.Финансови средства

Паричните средства са в левове.

3.Разходи за бъдещи периоди

През финансовата 2016г. не са извършвани разходи за бъдещи периоди.

XII. Отчитане на разходите

Разходите се формират от намалението стойността на активите, заплащане на използваните външни услуги,начисляването на трудовото възнаграждение, социалните осигуровки и надбавки в резултат на осъществена дейност във фирмата, независимо от момента на тяхното изплащане.

XIII. Критерии за признаване на приходите от продажба на стоки и услуги

Приходите във фирмата са свързани с увеличението на икономическите изгоди през даден отчетен период, създадени в хода на дейността на предприятието. Приходите се определят на база справедливата стойност на полученото или подлежащото на получаване възнаграждение.

Приходите от продажба на услуги се признават в зависимост от етапа на завършеност на сделката към датата на съставяне на счетоводния баланс, при условие, че резултатът на сделката може да се оцени надлежно. Резултатът от сделката маже да се оценява надлежно, когато:

1. Сумата на приходите може да бъде надлежно изчислена;
2. Фирмата има икономическа изгода, свързана със сделката;
3. Етапът на завършеност на сделката към датата на съставяне на счетоводния баланс може да се определи;
4. Разходите, направени по сделката, както и разходите за завършването на сделката, могат да бъдат изчислени.

Приходите не се признават, когато разходите не могат да бъдат надлежно изчислени. При тези обстоятелства всяко получено плащане се признава като пасив /задължение/.

XIV. Критерии за отразяване в текущия период на приходи за бъдещи периоди

Във фирмата има получени приходи през отчетния период, които са свързани с извършването на разходи през следващите отчетни периоди, се осчетоводяват като приходи за бъдещи периоди.

XV. Отчитане обезценката на вземания и провизиите

До 31.12.2016 година във фирмата не са се начислявали провизиии на вземания

XVI. Методи за коригиране на грешки и отразяване на промени в счетоводната политика

Не са установени и коригирани фундаментални грешки от предходни периоди.

XVII. Заключителни разпоредби

Възприетата счетоводна политика се оповестява в годишния счетоводен отчет.

